

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1707

Q. 89. An qui juravit non revelare secretum, si à judice vocetur in testem,
possit dicere veritatem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42515

Ratio est, quia est contra charitatem nolle artem talem revelare aut ad posteros transmittere; quamdiu autem tu & ille potestis providere bono communi, teneris celare, usque ad finem vitæ, si tibi supervivat alter, ne injustè impediatur lucrum illius, qui te docuit, ita Tambur. §. 5. n. 65. Gob. T. II. n. 555.

330 Q. 89. *An qui juravit non revelare secretum, si a Judice vocetur in testem, possit dicere veritatem.*

R. Affirmant Juristæ, Glosf. Panorm. Felin. Jaf. aliique, quos refert & sequitur Frid. Hiltropff in proœss. judic. p. 3. T. 18. n. 34. Rationem dant, quia Juramentum, si obstat mandato Superioris, item si sit de non præbendo veritati testimonio, est contra bonos mores, ergo jurans non poterat velle se obligare ad tumracendum, quia celans ejusmodi veritatem peccaret mortaliter, uti Jura & Authores docent apud eundem n. 33.

331 Q. 90. *Si quis alteri nescienti promittat & juret se daturum aliquid, an obligetur.* R. §. 1. Si jurasti servare promissionem, quâ promittis dare aliquid alteri, Juramentum obligat stante promissione, hac autem cesante non obligat, nec cadit immediatè in executionem rei, sed in observantiam promissionis, unde si promissio non insinuetur ei, cui facta est, aut si prius revocetur, aut si non acceptetur, aut si acceptata legitimè tollatur, cœsat obligatio Juramenti, neque qui sic juravit magis tenetur aperire promissionem, quam si non jurasset. Neque ideo Juramentum fuit frustraneum, nam erat ad inducendam obligationem absolutam, si contingeret promissionem legitimè acceptari. Vide dicenda p. 2. à n. 666.

332 §. 2. *Si absolutè jurasti te daturum, Juramentum cadit immediatè in executionem rei,*